HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

SERIES 2: 8 - MASHIACH & OLAM HABA

PART 1 - MAIMONIDES
OU ISRAEL CENTER - WINTER 2021/22

A] EMUNA, HERESY AND THE RAMBAM'S 13 IKARIM

A1] THE MAIMONIDEAN MEASURE OF HERESY

וכאשר יודה האדם באלה היסודות כלם, ויאמין בהם אמונה שלמה - <u>הריהו נכנס בכלל ישראל,</u> וחיבים לאהבו, ולרחם עליו, וכל מה שחיב ה' מקצתנו לקצתנו מן האהבה והאחוה, ואפילו עשה מה שעשה מן העברות מחמת התאוה והתגברות הטבע הגרוע - הרי הוא יענש לפי מריו, ויש לו חלק, והוא מפושעי ישראל. <u>ואם **יתקלקל** לאדם יסוד מאלה היסודות</u> - הרי יצא מן הכלל, וכפר בעקר, ונקרא 'מין' ו'אפיקורוס' ו'קוצץ בנטיעות', וחיבים לשנאו ולאבדו, ועליו הוא אומר (תחילים קלטיבא) הכללא־מְשַׂנְאֶיף ק' אֶשְׂנָא וכו'

הקדמת הרמבם לפרק חלק (בסוף) - תרגום ר' יצחק שילת ^{I}

The Rambam's 'hard-line' position is set out in the 13 Ikarim in his Commentary on the Mishna. There he defines who is to be included in the Jewish community. Excluded are all those who undermine² the 13 Ikarim and are thereby heretics.

A2] THE 12TH IKAR - MASHIACH

אַנִי מַאַמִין בָאֵמוּנַה שָלֵמַה בִבִּיאַת הַמָּשִיחַ. וְאַף עַל פִּי שֵיִתִמַהִמֵהַ. עִם כָל זֶה אֲחַכֶּה לוֹ בְכָל יוֹם שֶּיָבוֹא.

אני מאמין יב

1.

אָנִי מַאַמִין בָאֲמוּנַה שָלַמָה. שַזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תָהֶא מַחְלֶפֶת וְלֹא תָהֶא תוֹרָה אַחֶרת מֶאֶת הַבּוֹרֶא יִתְבַרֶךְ שְמוֹ.

אני מאמין ט

והיסוד השנים עשר - ימות המשיח. והוא להאמין שיבא ולא יאחר - אָם־יִתְמַהְמַהְּיַחַבֵּה־לוֹ וחבקוק בּגּו. ולא יוּשַׁם לו קץ קצוב, ולא יפּרְשוּ המקראות להוציא מהן זמן בואו. החכמים אמרים 'תפוח דעתן של מחשבי קצין'. ולהאמין בגדולתו, ואהבתו והתפלה עליו, כפי מה שֻדבר בו על ידי כל נביא ממשה ועד מלאכי. ומי שמֵטיל בו ספק או מזלזל דברו - מכזב התורה אשר יעַדָּה בו בפרוש בפרשת בלעם ו*אתם נצבים*. ומכלל היסוד הזה כי אין מלך לישראל אלא מדוד, ומזרע שלמה ביחוד. וכל מי שחולק על דבר המשפחה הזאת כופר בה' ובדברי נביאיו.

רמב׳ם - הקדמה לפ׳ חלק, משנה סנהדרין 3

The essential elements of the 12th Ikar are: (i) confidence that Mashiach will come; (ii) not trying to predict the actual date of his coming; (iii) appreciating the greatness of Mashiach and the era of Mashiach; (iv) davening for Mashiach; (v) that a Jewish king cannot be from any family other than that of David and Shlomo⁴.

^{1.} הקמות הרמב'ם למשנה - הוצאת שילת, מעלה אדומים, התשנ'ו

^{2.} How 'doubting' a person need be in order to be considered a heretic is not clear. Some translations of the 13 Ikarim (written originally in Judeo-Arabic) seem to imply the need for a serious derogation. Rav Yitzchak Shilat's new translation and the standard translation which appears in the Vilna Shas (probably by the mediaeval scholar R. Shmuel Ibn Tibbon) both use the expression - ניבקלקל uses the expression - ניבקלקל uses the expression of Rav Kappach (Mossad HaRav 1965) uses the expression yeight seems to contemplate a far lesser level of 'doubt' in order to be considered a heretic. See also the Rambam's commentary to Sanhedrin 10:2, which even in the Ibn Tibbon translation uses different expressions of culpability: האמונה מקלקלו אצל הנזכרים ונסתפקו בקצתם ולפיכך נדחו מחיי העולם הבא Rav Kappach's full translation of the 12th Ikar is:

וכאשר יהיו קיימים לאדם כל היסודות הללו ואמונתו בהם אמתית, הרי הוא נכנס בכלל ישראל, וחובה לאהבו ולחמול עליו וכל מה שצוה ה' אותנו זה על זה מן האהבה והאחוה, ואפילו עשה מה שיכול להיות מן העבירות מחמת תאותו והתגברות יצרו הרע, הרי הוא נענש לפי גודל מריו ויש לו חלק, והוא מפושעי ישראל. <u>וכאשר יפקפק אדם ביסוד</u> מאלו עשה מה שיכול להיות מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא מין ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות, וחובה לשנותו ולהשמידו ועליו הוא אומר הלא משנאיך ה' אשנא וכו' ב<u>יסוד מאלו היסודות</u> הרי זה יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא מין ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות, וחובה לשנותו ולהשמידו ועליו הוא אומר הלא משנאיך ה' אשנא וכו'

^{3.} Translation of R. Yitzchak Shilat.

^{4.} Note the possible anti-Christian message here since according to at least some Christian traditions, lineage was traced to King David through his son Natan.

A3] THE 9TH IKAR - THE TORAH WILL NOT BE CHANGED

ַ אַנִי מַאֲמִין בֶאֱמוּנָה שָלַמָה. שֵּזֹאת הַתּוֹרָה לֹא תְהֵא מֶחְלֶפֶת וְלֹא תְהֵא תוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָרַךְּ שְמוֹ.

אני מאמין ט

ו**יסוד התשיעי -** הבטול. והוא שזאת תורת משה לא תבְטַל, ולא תבוא תורה מאת ה' זולתה, ולא יִתוֹסֵף בה ולא יגרע ממנה 6. לא בכתוב ולא בפירוש, אמר (דברים יגיא) *לא־תֹסֵף עָלְיַיו* וְלֹא תִּגְרַע מִמְּונוּ ...

רמב'ם - הקדמה לפ' חלק, משנה סנהדרין

The 9th Ikar is that the Torah will NEVER be changed or switched by God to a different Torah.

B] THE MESSIANIC ERA -vs- OLAM HABA

ְוְכַמָּה כָּמַהּ דָּוִד וְהִתְאַנָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמֵר (תּהילים כז יג) לוּלֵא הֶאֲמַנְתִּי לְרְאוֹת בְּטוּב ה' בְּאֶרֶץ חַיִּים. כְּבָר הוֹדִיעוּנוּ הַחֲכָמִים הָרִאשׁוֹנִים שֶׁטוֹבַת הָעוֹלָם הַבָּא אֵין כֹּחַ בָּאָדָם לְהַשִּׂיגָהּ עַל בַּרְיָהּ וְאֵין יוֹדֵע גָּדְלָהּ וְעַצְמָהּ אֶלָא הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא לְבַדּוֹ. וְשֶׁכָּל הַטוֹבוֹת שֻׁמִּתְנַבְּאִים בָּהֶם הַנְּבִיאִים לְיִשְׂרָאֵל אֵינֶן אֶלָּא לִדְבָרִים שֶׁבַּגוּף שֶׁנָּהֶנִין בָּהֶן יִשְׂרָאֵל לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ בּזְמֵן שֶׁבָּאוֹף בַּהְמִשְׁלָה לְיִשְׂרָאֵל.

אֲבָל טוֹבַת חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא אֵין לָהּ עֵרֶךְ וְדִמְיוֹן וְלֹא דִּמּוּהָ הַנְּבִיאִים כְּדֵי שֶׁלֹא יִפְחֲתוּ אוֹתָהּ בַּדִּמְיוֹן. הוּא שֶׁיְשַׁעְיָהוּ אָמַר וישעיה סדּג) עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלְתָּךְ יַעֲשֶׂה לִמְחַבֵּה לוֹ. כְּלוֹמֵר הַטוֹבָה שֶׁלֹא רָאֲתָה אוֹתָהּ עֵין נָבִיא וְלֹא רָאָתָה אֱלֹהִים לֹאָדָם שֶׁמְחַכֶּה לוֹ. אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל הַנְּבִיאִים כֻּלֹן לֹא נִבְּאוּ אֶלָּא לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ אֲבָל הָעוֹלָם הַבָּא עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלַתִּדְּ. רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלַתִּדָּ.

רמב"ם הלכות תשובה פרק ח הלכה ז

We have almost no understanding of the nature of Olam Haba. The prophecies in Tanach refer to Yemot HaMashiach, which is part of Olam Haze.

הָעוֹלֶם הַבָּא אֵין בּוֹ גּוּף וּגְוִיָּה אֶלֶּא נַפְשׁוֹת הַצַּדִּיקִים בִּלְבַד בְּלֹא גּוּף כְּמַלְאֲכֵי הַשְּׁרֵת. הוֹאִיל וְאֵין בּוֹ גְּוִיּוֹת אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִיָּה וְלֹא דָּבָר מִכֶּל הַדְּבָרִים שֻׁגּוּפוֹת בְּנֵי אָדָם צְרִיכִין לָהֶן בָּעוֹלֶם הַיָּה. וְלֹא יָבֶרְ בַּוֹ מִן הַדְּבָרִים שְׁגּוּפוֹת בְּנֵי אָדָם צְרִיכִין לָהֶן בָּעוֹלֶם הַיָּה. וְלֹא דָּבָר בּוֹ מִן הַדְּבָרִים שְׁגּוּפוֹת בְּנֵי אָדָם צְרִיכִין לָהֶן בָּעוֹלֶם הַיָּה בְּעוֹלֶם הַבָּא בְּיקִים הָרְאשׁוֹנִים (בּרמת ייִּ) "הָעוֹלֶם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִיָּה וְשְׁמִילוּ אֶלֶא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִין בְּרָ אֲשִׁהֶן וְנָהֶיִי הָעוֹלֶם הַבְּא שְׁבִילָה וְלֹא שְׁתִיָּה וְלֹא תַּשְׁמִישׁ אֻלָּא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִין דֶּרֶדְ חִידָה אָמְרוּ. בְּלוֹמֵר הַצַּדְיקִים מְצוּיִין שְׁם בְּלֹא שְׁכִילָה וְלֹא שְׁתִיּה וְעָשְׁרוֹתִיהֶן בְּלְאמִין שְׁם בְּלֹא יְנִיעָה. וְכֵן זֶה שָׁאָמְרוּ עַטְרוֹתֵיהֶן בְּרָאשִׁיהֶן כְּלוֹמֵר דַעַת שָׁיִּדְעוֹ שֶׁבְּלְלָהְ זָכוּ לְחַיֵּי הָנוֹ שְׁבְּנִין שְׁאָבְירוּ עִיְרוֹלְיה שְׁאָמְרוּ בְּרְאשִׁיהֶן בְּלוֹמֵר דְעַה שְׁמְיֹלְה שְׁבְּלְלָה זְכוּ לְחַיִּי הָוֹא אוֹמֵר וּשִּבְּתִים בּבּא מְצִיּיָה עִשְּבְילִים עַלְיבְיּת בּשְׁמְחֹת בִּילְים הַשְּבְּתוֹ בְּעְיִרְה שִׁבְּנִין שָּבְּבְילִים וּשְׁתְּתוֹת שָּבְּתְים וּמְשִׁיתוֹת בַשְּבְּתוֹ בְּבְעִירָן שְׁבָּבְיוֹ בְּנִיתְם וּמְשִׁיתוֹם בְּבְּיוֹל בָּרוֹ הָשִּבְּתוֹ בְּבָּית הַשְּבְּתוֹ בָּרְיִים וּמְשִׁיתוֹת הַשְּמְתוֹת הַשְּבְּתוֹ בְּרִיב וּתְּבְיב וּהְעִבְּה בִּיּבְיה וֹיִים וּמִילִית הַשְּבְתוֹת הַשְּבְתוֹ בָּרְיִים וּמִילִים וֹבְּבְילִים וּבְּבְּיוֹים וּבְּיִית הָּבְּילִים בּרִים בְּרוֹים בְּרִים בְּרוֹן בְּרְיבְים בּוֹית בְּיוֹבְים וּתְיּים וּמְיִים וּמְבִילְים הְּבְּילְית בְּיּבְּתִים בּילְיתִים וּבְּיִילְיתִים וּבְּי בְּיבְית בְּילְית בְּבְיּבְים בְּבִית בְּיבּים בְּבְילְיבְים בְּבְּבְּילְית בְּיבְיתִים בְּילְבְיתְים בְּבְּילְיתִים בְּיבְּית בְּיוֹית בְּיִילְם בְּבְּילְיתִין לְבָּבְיתְים בְּבְּבְית בְּבְיים בְּיִים בְּבְּבְיתִים בְּילְיתְיוֹים בְּיבְּיתְילִים בְּבְּבְיתְיוֹים בְּבְּבְיתְילְים בְּבְּבְיתִים בְּבְּבְּבְּית בְּבְּבִים

רמב"ם הלכות תשובה פרק ח הלכה ב

For the Rambam, Olam Haba is an entirely spiritual entity with no trace of physicality. The aspect of us which lives on in Olam Haba is our conscious mind which we developed when in this world. In Olam Haba, this mind will be able to fully grasp God's essence.

9. א"א – דברי האיש הזה בעיני קרובים למי שאומר אין תחיית המתים לגופות אלא לנשמות בלבד! וחיי ראשי לא היה דעת חז"ל על זה ... אבל אפשר שהבורא ישים גוייתם חזקות ובריאות כגוית המלאכים וכגוית אליהו זכור לטוב, ויהיו העטרות כמשמען וכפשוטן ולא יהיה משל.

השגות הראבד שכ

The Ravad rejects this position as contrary to the view of Chazal! According to him, Olam Haba may be physical, as we see from the concept of Resurrection - Techiyat Hametim⁵. The Ravad envisages that, in the next world, we will indeed be like the melachim - in the sense that our bodies will be super-strong and healthy like the bodies of the melachim⁶! The crowns on our heads will be literal and physical, not (as the Rambam suggests) a metaphor for our minds.

^{5.} As we will see be'H in subsequent shiurim, the Rambam's own position on Techiyat Hametim is not entirely clear. In his own lifetime he was accused of taking the view that Techiyat Hametim refers to 'life after death' in the Soul World, rather than the physical resurrection of the dead in this world.

^{6.} The question of whether a malach can take on physical form is yet another dispute between the rationalists and the mystics. For the Rambam, a malach can ONLY be seen and experienced through prophecy. This leads to his position in the Guide (2:42) which re-reads all interactions with melachim in Tanach as happening in nevua! This in turn leads to the response of the Ramban (Bereishit 18:1) that such a position is forbidden to learn or believe!!

- The Rambam therefore sees Olam Haba and Yemot HaMashiach as two entirely different concepts, whereas the Ravad conflates them.
- There is of course a far deeper debate underpinning this dispute. The Rambam, as a rationalist, sees the spiritual world as entirely transcendent and removed from this physical world. It is accessible only by intellectual/imaginative connection through prophecy or, at a lower level, through proper kavana in learning, davening and performing mitzvot. The Ravad, as a mystic⁷, sees the spiritual and physical worlds as far more connected. Creation occurred following a process of God's emanation through the Sefirot to the point that Olam Haze is ultimately part of this process of emanation.⁸

ברכות נז:

Chazal compare Olam Haba to Shabbat, the radiance of the sun and to the intensity of relief on finding a much needed bathroom!

מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, מי שלא טרח בערב שבת מהיכן יאכל בשבת!

עבודה זרה ג.

This world is like the weekdays - for work and achievement. The next world is like Shabbat - a reality of 'being' and not 'becoming'. There is no more opportunity for mitzvot in Olam Haba!⁹

. רבי יעקב אומר העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין.

משנה מסכת אבות פרק ד משנה טז

Chazal, in Pirkei Avot, compare this world to a dressing room and the next world to the banquet. Proper time and effort in the dressing room is essential to be prepared for the banquet and everything in the dressing room is there in order to use and prepare. But it would be ludicrous to spend the entire time playing with the machines in the dressing room and never go into the banquet!

13. הוא היה אומר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה.

משנה מסכת אבות פרק ד משנה יו

So too, one moment of Olam Haze is more <u>valuable</u> than all of Olam Haba. But one moment of Olam Haba is more <u>pleasurable</u> than all the pleasures in Olam Haze.

C] WHAT IS THE MESSIANIC ERA?

14. **א** הַמֶּלֶדְּ הַמָּשִׁיחַ צְתִּיד לַצְמֹד, וּלְהַחְזִיר מַלְכוּת בֵּית דָּוִיד לְיָשְׁנָהּ הַמֶּמְשֶׁלָה הָרְאשׁוֹנָה, וּבּוֹנֵה מִקְדָּשׁ, וּמְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל. וְחוֹזְרִין כָּל הַמִּשְׁפָּטִים בְּיָמָיו, כְּשֶׁהָיוּ מִקּדֶם: מַקְרִיבִין קָרְבָּנוֹת, וְעוֹשִׁין שְׁמִשִׁין וְיוֹבְלוֹת כְּכָל מִצְוָתֶן הָאֲמוּרָה בַּתּוֹרָה. וְכַל מִי שָׁאֵינוּ מַאֲמִין בּוֹ, אוֹ מִי שְׁאֵינוּ מַחַכֵּה לְבִיאַתוֹ - לֹא בְּשָׁאֵר נְבִיאִים בְּלָבֵד הוּא כּוֹפֵר, אֵלֶא בַּתּוֹרָה וּבְמשׁה רַבַּנוּ: שְׁהֵרִי

ּ דְּבֶּל בִּיִּ שְּׁצֵּיִּטּׁ בַּיּבְּבִּיץ בוּ, אוֹ בֵּיּ שְׁצֵּיּטּ בְּיִבְּיָּהְוּ רְבִּיאָוּנוּ עָא בְּיְאָנּוּ בְּנִּיּ שְׁבָּוּרִ בְּנִּיּ אֲלַהְיּךְ צָּתְ-שְׁבוּתְּדְּ, וְיִבְּעָבְּרְ תַּבְּלְרָם בְּּלְבְּהְ תַּבְּלְ-הַעַפִּים אָם-יִּהְיֶה נִדְּחֲדְ, בְּקְצֵה הַשְּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְדְּ ה' אֱלֹהֶיִּדְ וּמִשָּׁם יִקְּחֶדְּ. וְהֲבִיאֲדְּ ה' אֱלֹהֶיִדְ וְאֵלּוּ הַדְּבָרִים הַמְּפֹּרְשִׁים בַּתּוֹרָה, הֶם כּוֹלְלִים כָּל הַדְּבָרִים שָׁנֶּאְמְרוּ עַל יְדֵי כָּל הַנְּבִיאִים.

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה א

The Messianic Era for the Rambam involves: (i) restoration of the dynasty of David; (ii) re-building the Temple; (iii) the ingathering of exiles; (iv) the restoration of the halachic system to its full application.

^{7.} The Ravad was one of the foundational thinkers of a 12th Century school of kabbala in Provence which then spread through his son R. Isaac the Blind and his grandson R. Asher ben David. This school then spread to Catalonia in the 13th Century through R. Azriel of Gerona and the Ramban.

^{8.} In medieval kabbala this leads to a panentheistic position - that this world is, in a sense, 'contained' within the reality of God's broader emanation. Latter kabbala embraced an even more immanent perspective of God in this world, with a 'virtual tzimtzum' and sparks (nitzotzot) of kedusha embedded and exiled in this world, awaiting activation and redemption through our mitzvot.

^{9.} For the Rambam, Olam Haba is of course a reference to the spiritual world of souls. For the mystics, it includes Yemot HaMashiach. We see here the roots here of broader debate on whether Torah and mitzvot will apply in the times of Mashiach.

D] THE NON-MIRACULOUS NATURE OF THE MESSIANIC ERA

ג אַל יַצְלֶה עַל דַּעְתָּךְ שֶׁהַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, צָרִיךְ לַצְשׂוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, וּמְחַדֵּשׁ דְּבָרִים בָּעוֹלָם, אוֹ מְחַיֶּה מֵתִים, וְכַיּוֹצֶא בִּדְבָרִים עַּלֹּי, וְהוּא הָיָה נוֹשֵׁא בַּלִיו שֶׁלְבֶּן כּוֹזֵבָּא אַלּוּ שֶׁהַשְּׁלָה הָיָה, וְהוּא הָיָה מוֹשֵׁא בַּלִיו שֶׁלְבֶּן כּוֹזֵבָּא הַפּעָלְדְּ הַמְּשִׁיחַ. וְדְמָה הוּא וְכָל חַכְמֵי דּוֹרוֹ שְׁהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, עַד שְׁנֶּהְרֵג בָּצְווֹנוֹת; כֵּיוָן הַמְּשְׁיחַ. וְדְמָה הוּא וְכָל חַכְמֵי דּוֹרוֹ שְׁהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, עַד שְׁנֶּהְרֵג בְּצְווֹנוֹת; כֵּיוָן שְׁבֶּחִרּוֹ הָשְׁבְּלוּ מְמֶנוּ חֲכָמִים, לֹא אוֹת וְלֹא מוֹפֵת. וְעִיקר הַדְּבָרִים, כָּכָה הָן: שֶׁהַתּוֹרָה הַוֹּאת אֵין חֲקֵיהָ וּמִשְׁפַּטִיהָ מִשְׁתַּנִים לְעוֹלַם, וּלִעוֹלְמֵי עוֹלַמִים, וְאֵין מוֹסִיפִין עֵלֵיהָן, וְלֹא וְנִיִּיךְ הַלְּבִיי עִוֹלָמִים, וְאֵין מוֹסִיפִין עֵלֵיהָן, וְלֹא

ָגוֹרְעִין מֵהֶן; וְכָל הַמּוֹסִיף אוֹ גוֹרֵעַ, אוֹ שֶׁגִּלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה וְהוֹצִיא הַדְּבָרִים שֶׁלַמִּצְווֹת מִפְּשׁוּטָן, הֲרֵי זֶה בַּוַדַאי רָשָׁע וַאֲפֵיקוֹרוֹס.

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה ב

אַ אַל יַצְלֶה עַל הַלֶּב שֶׁבִּימוֹת הַפְּשִׁיחַ, יִבָּטֵל דָּבָר מִמְנְהָגוֹ שֶׁלְעוֹלְם, אוֹ יִהְיֶה שָׁם חִדּוּשׁ בְּמַצְשֶׂה בְּרְאשִׁית; אֵלָא עוֹלָם כְּמִנְהָגוֹ הוֹלֵדְ. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמָר יִשׁיִהוּ יאוּ בִּישַׁעְיָה וְגָר זְאֵב עִם-כֶּבֶשׁ, וְנָמֵר עִם-נְּדִי יִרְבָּץ, מְשֶׁל וְחִידָה. עִנְיֵן הַדְּבָר - שֻׁיִּהְיוּ יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבִין הוֹלְבָּר יִשְׁרָאֵל וְנָמֵר עִם-נְּבָשׁ, וְנָמֵר עִם-נְּדָי יִרְבָּץ, מְשֶׁל וְחִידָה. עִנְין הַבְּּלְים בִּוְאֵב וְנָמֵר, שֶׁנֶּאֱמָר יִישִׁרְהוֹ יִשְׁדְדֵם נָמֵר שֹׁקִרְהָם. וְיַחְזְרוּ כֻּלְּם לְדַת לָבֶּל לְבָּחְת יִשְׁרְבֵּל וְלֹא יַשְׁחִיתוּ, אֵלָא יֹאכְלוּ דָּבָר הַמֵּתָּר בְּנַחַת כְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמָר יִישׁיוֹז יִשִּיחוּ סוּיִכּח וְאַלְּיִה, בַּבְּבָּקוֹר יֹאכִל-הָּבֶּן. וְבָּר הָיוּ מְשָׁל, וּמַה וְבָיִים הַבְּתוֹבִין בְּעִנְיֵן הַמְּשִׁיחַ, מְשְׁלִים הֶם, וּבִימוֹת הַמֶּלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ יָּדָע לַכֹּל לְאֵיזֶה דָּבָר הִיוּ מְשְׁל, וּמַה עָנְיָן רְמוֹז בָּהָן.

ב אָמְרוּ חֲכָמִים, אֵין בֵּין הָעוֹלָם הַיֶּה לִימוֹת הַפְּשִׁיחַ, אֵלָא שִׁעְבּוּד מַלְכִיּוֹת בִּלְבָד....

רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה א-ב

The Rambam sees Yemot Hamashiach very much as part of this world - a non-miraculous continuation of our current existence, but ushering in an era of world peace. He emphasizes in particular that the halachic system will <u>not</u> change.

וּרָאוֹתוֹ הַזְּמֶן לֹא יִהְיֶה שָׁם לֹא רָעָב וְלֹא מִלְחָמָה וְלֹא קִנְאָה וְתַחְרוּת - שֶׁהַטּוֹבָה תִּהְיֶה מֻשְׁפַּעַת הַרְבֵּה, וְכָל הַמַּעֲדַנִּים מְצוּיִין 17. בָּעָפָר.

רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה ה

The Messianic era will also one in which there is no world hunger. Taken together with the Rambam's picture of a non-miraculous Messianic era, this is a pointed social comment on the cause of poverty and starvation today - not that there are insufficient resources to go around but that there is an unwillingness to share the resources that we have.

• The Rambam's insistence on no fundamental changes in nature in the Messianic era is consistent with the 9th Ikar which requires that the Torah can never change. A fundamental shift in nature would require a fundamental shift in Torah!¹⁰

ויקרא (ויקרא – המלך המשיח יודע לכל לאי זה דבר היה משל, ומה ענין רמזו בהן. **השגת הראב"ד.** א"א – והלא כתוב בתורה (ויקרא – c:1) וְהַשְׁבַּ*הִּי חַיָּה רָעָה מָן־הָאָרֶץ*!?

רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה א

The Ra'avad objects that the Torah itself prophesies the change of animal nature in the Messianic Era, which presumably (as a verse in the Chumash, rather than Navi) cannot be interpreted as a mashal (or can it?)

19. כָּל סְפְרֵי הַנְּבִיאִים וְכָל הַכְּתוּבִים עֲתִידִין לְבָּטֵל לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ חוּץ מִמְגַלַת אֶסְתֵּר וַהְרִי הִיא קַיֶּמֶת כַּחֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תּוֹרָה וְכָהַלְכוֹת שֶׁל תִּוֹרָה שֶׁבְּעֵל פָּה שֶׁאֵינָן בְּטֵלִין לְעוֹלָם. וְאַף עַל פִּי שֶׁכָּל זִּכְרוֹן הַצְּרוֹת יֻבְּטַל שֶׁנֶּאֲמֵר וּשִעיה סהּטּז) כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצְּרוֹת הָראשׁוֹנוֹת וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעִינִי, יְמֵי הַפּוּרִים לֹא יִבָּטְלוּ שֶׁנֶאֲמֵר וּשְתר טּכח) וִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶה לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִּכְרָם לֹא יִבָּטְלוּ שֶׁנָאֲמֵר וֹשְׁרָת בֹּבּטְל שְׁנָבְיה הַראב"ד: א"ח דבר הדיוטות הוא זה! כי לא יבטל ספר מכל הספרים שאין ספר שאין בו למוד. אבל כך אמרו אפילו צאר ספרים מלקרות בהם מגילה לא תבטל מלקרות חותה בזבור.

רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה יח

The Rambam does however rule that the books of Nach (but NOT the Torah and mitzvot and with the exception of Megilat Esther) will be abolished in the times of Mashiach since they will be irrelevant. Interestingly, the Ravad here disagrees since he considers that every book of Tanach will be worth study at all time. But only the Megila will be read in public.¹¹

^{10.} More critically, the Rambam's first 3 lkarim - proving God's existence, his Unity and his Incorporeality - are based on rational and philosophical constructs which assume existence in the way that we have always understood it. If there is to be a seismic shift in the nature of reality, these 3 lkarim may also be undermined and the Rambam's proofs for God could disappear. For these reasons too, a non-changing reality in the Messianic Era is essential for the Rambam.

^{11.} Is he suggesting that we will no longer read from the Torah in public? This would indeed be a significant change in halacha!

E] THE PROCESS OF THE MESSIANIC ERA

20. **ד** וְאָם יַצְמֹד מֶלֶדְ מִבֵּית דָּוִיד הוֹגֶה בַּתּוֹרָה וְעוֹסֵק בַּמִּצְווֹת כְּדָוִיד אָבִיו, כְּפִי תּוֹרָה שֶׁבְּכְתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה, וְיָכֹף כָּל יִשְׂרָאֵל לֵילֵדְ בָּהּ וּלְחֵזַּק בִּדְקָהּ, וְיָלֶחֵם מִלְחָמוֹת הֹ' - הֲרֵי זֶה בְּחֶזְקַת שְׁהוּא מָשִׁיחַ. אָם עָשָׂה וְהִצְלִיחַ, וְנָצַח כָּל הָאֲמּוֹת שֶׁפְבִיבָיו, וּבָנָה מִקְדָשׁ בְּלָקוֹת יְשְׁרָאֵל - הֵרִי זֶה מַשִּׁיחַ בַּוַדָּאי.

וְאָם לֹא הִצְלִיחַ עַד כֹּה, אוֹ נֶהְרַג, בַּיָּדוּעַ שְׁאֵינוּ זֶה שֶׁהִבְטִיחָה עָלָיו תּוֹרָה. וַהְרֵי הוּא כְּכֶל מַלְכֵי בֵּית דָּוִיד הַשְּׁלֵמִים הַכְּשֵׁרִים שְׁבָּעִים לֹא הִצְלִיחַ עַד כֹּה, אוֹ נֶהְרַג, בַּיָּדוּעַ שְׁאֵינוּ זֶה שְׁהָבְטִיחָה עָלָיו תּוֹרָה. וְהַאָּה דּנייאל יאּלה) וּמִן הַפַּשְׂכִּילִים יִבְּשְׁלוּ, לִצְרוֹף בָּהֶן וּלְבָר שְׁמֵּמִרוּ. וְלֹאָ הַעְמִיִּדוֹ הַקְּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא אֵלָא לְנַסוֹת בּוֹ רַבִּים, שֶׁנָּאֱמָר (ראה דנייאל יאּלה) וּמִן הַפְּשְׁכִּילִים יִבְּשְׁלוּ, לִצְרוֹף בָּהֶן וּלְבָרֵר וִלְלָבֵּן עַד עַת קַץ, כִּי עוֹד לָמוֹעֵד.

אַף גַשׁוּעַ הַנּוֹצְרִי שֶׁדְּמָה שֶׁיָּהָגָה מָשִׁיחַ, וְנֶהְרג בְּבֵית דִּין - כְּבָר נִתְנַבֵּא בּוֹ דָנַיֵאל, שֻׁנֶאֲמָר (דּנייאל יאיד) וּבְנֵי פְּרִיצֵי עַמְדּ, יַנִּשְׁאוּ לְּהַוֹ מְנָהְרג בְּבֵית דִּין - כְּבָר נִתְנַבֵּא בּוֹ דָנִיצִשׁל יִשְׁרָאֵל וּמוֹשִׁיעָם, וּמְקַבֵּץ נִדְחֵיהֶם וּמְחַזֵּק לְ*הַעֲמִיד חָזוֹן וְנִכְשָׁלוּ*. וְכִי יֵשׁ מִכְשׁוֹל גָּדוֹל מִזֶּהיִי שֶׁבָּל הַנְּבִיאִים דִּבְּרוּ שֶׁהַמְשִׁיחַ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעָם, וּמְקַבֵּץ נִדְחֵיהֶם וּמְחַזָּק מְבִיד אֱלוֹהַ מִצְרוֹת, וּלְהַשְׁכְּוֹת רֹב הָעוֹלֶם לַעֲבֹד אֱלוֹהַ מִּצְוֹתן. וְזֶה גָּרִם לְאַבַּד יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב, וּלְפַזַּר שְׁאֵרִיתָם וּלְהַשְׁפִּילָם, וּלְהַחְלִיף הַתּוֹרָה, וּלְהַטְעוֹת רֹב הָעוֹלֶם לַעֲבֹד אֱלוֹהַ מִּבְּלַעֲדִי ה'. מִבָּלִעֲדִי ה'.

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה ד

21. בּ יֵרָאֶה מִפְּשׁוּטָן שֶׁלְדְבְרֵי הַנְּבִיאִים, שֶׁבִּתְחַלַּת יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ תִּהְיֶה מִלְחֶמֶת גוֹג וּמָגוֹג; וְשֶׁקֹדֶם מִלְחֶמֶת גוֹג וּמָגוֹג, יַצְמֹד נְבִי מִנְּשְׁרָאֵל וּלְהָבְי יִשְׂרָאֵל וּלְהָבְיוֹ לָבָּם: שֶׁנֶּאֱמָר (מּלאכי גּיכּג) הַנֵּה אָנכִי שׁלֵחַ לְכֶם אֵת אֵלַיָּה הַנְּבִיא. וְאֵינוּ בָּא לֹא לְטַמֵּא הַשְּהוֹר, וְלֹא לְיִשְׁרָ אֵלָ יִשְׁרָ וּלֹא לְפְסוֹל אֲנָשִׁים שְׁהֶם בְּחֶזְקַת כַּשְׁרוּת, וְלֹא לְהַכְשִׁיר מִי שֶׁהֶחְזְקוּ פְּסוּלִין, אֵלָא לְשוּם שָׁלוֹם בָּעוֹלָם וְלֹא לְהַכְשִׁיר מִי שֶׁהָחְזְקוּ פְּסוּלִין, אֵלָא לְשוּם שָׁלוֹם בָּעוֹלָם שְׁלוֹם בָּעוֹלָם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שְׁלֵּהְ (מִלאכי גִּיכוֹ וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנִים.

ְוְיֵשׁ מִן הַחֲכָמִים שֶׁאוֹמְרִים שֶׁקֹדֶם בִּיאַת הַמֶּלֶדְ הַמְּשִׁיחַ יָבוֹא אֵלָיָהוּ. וְכָל אֵלוּ הַדְּבָרִים וְכַיּוֹצֶא בָּהֶן **לֹא יֵדַע אָדָם הֵיאַדְּ יִהְיוּ,** עד שֶׁיּהְיוּ. שֶׁדְּבָרִים סְתוּמִים הֶן אֵצֶל הַנְּבִיאִים. גַּם הַחֲכָמִים אֵין לָהֶם קַבָּלָה בִּדְבָרִים אֵלוּ, אֵלָא לְפִי הָכְרַע הַפְּּסוּקִים. וּלְפִיכְּדְּ יֵשׁ לָהֵם מַחָלֹקֵת בִּדְבָרִים אֵלוּ. וְעַל כָּל פָּנִים **אֵין סִדּוּר הַנִיַּת דְּבָרִים אֵלוּ וִלֹא דְּקְדּוּקן עִיקַר בַּדָּת**.

ּוּלְעוֹלֶם לֹא יִתְעַפַּק אָדָם בְּדִבְרֵי הַהַגָּדוֹת, וְלֹא יַאֲרִידְ בְּדִבְרֵי מִדְרָשׁוֹת הָאֲמוּרִים בְּעַנְיָנִים אֵלוּ וְכַיּוֹצֶא בָּהֶן; וְלֹא יְשִׁימֵם עִיקֵר -שְׁאֵינֶן מְבִיאִו לֹא לִידִי אַהַבָּה, וְלֹא לִידִי יִרְאָה. וְכֵן לֹא יְחַשֵּב הַקּצִין. אָמְרוּ חֲכָמִים 'תָּפוּחַ דַּעְתָּן שֶׁלְמְחַשְּׁבֵי קִצִּין'. אַלָא יְחַכֶּה וְיַאֲמִין בִּכְלַל הַדָּבָר כְּמוֹ שֶׁבַּאַרְנוּ.

רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה ב

The Rambam rules that we have a <u>outline</u> understanding of the nature of the Messianic process but we have no clear tradition as to the details. Indeed, even Chazal were trying to work out the issues from the verses in Tanach, rather than from a mesora. As such, we should NOT be focussed on the details - who, how, when - but rather the general concepts.

ואני סבור שאם תהיה הסכמה מכל התלמידים והחכמים למנות איש בישיבה, כלומר שיטשוהו ראש, ובתנאי שיהא זה בארץ ישראל כמו שהקדמנו, הרי אותו האיש תתקיים לו הישיבה ויהיה סמוך, ויסמוך הוא אחר כך את מי שירלה. לפי שאם לא תאמר כן לא תהא אפשרית מליאות בית דין הגדול לעולם. לפי שלריך כל אחד מהם שיהא סמוך בלי ספק והרי כבר הבטיח ה' בשיבתם באמרו (ישעיהו א:כו) וְּאָשֻׁיבָּה שׁפְּטֵיֹדְ בְּבַּרֶאשׁבָּה. ושמא תאמר שהמשיח ימנה אותם, ואף על פי שאינם סמוכין, הרי זה מוכחש. לפי שכבר ביארנו בהקדמת ספרינו זה שהמשיח לא יוסיף בתורה ולא יגרע ממנה לא בחורה שבטל פה. ואני סבור שהסנהדרין תשוב לפני התגלות המשיח וזה יהיה מסימניו אמר (ישעיהו א:כו) וְאָשֻׁיבָה שׁפְּטֵיֹדְ בְּבַּחְאַבֶּה וְיִשְׁצַיִּךְ בְּבַּחְאַבֶּה וֹחוֹת וֹחוֹת יכשיר ה' לבות בני אדם וירבו במעשה הטוב ותגדל תשוקתם לה' ולתורחו. ויתרבה ישרם לפני בוא המשיח כמו שנתבאר בפסוקי המקרא.

רמב"ם על משנה מסכת סנהדרין פרק א משנה ג

In his commentary on the Mishna, the Rambam describes the process for the re-institution of the Sanhedrin and sees this as one of the signs of the imminent coming of Mashiach. Note the Rambam's insistence on the <u>ascent</u> of man in the run-up to Mashiach.

F] ELIYAHU HANAVI

אמר רבי יהושע מקובל אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב רבי שמעון אומר להשוות המחלוקת וחכמים אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם שנאמר (מלאכי גּיכג-כד) הָנַּהָ [אָנכִיֹּי] שׁלֵחַ לָבֶּׁם אֵת אֵלִיָּהְ הַנָּבֵיא וגו׳ לִפְנֵי ְבּוֹא יַוֹם הֹ' הַנָּדוֹל וְהַנּוֹרֶא. וְהַשַּׁיב לֵב־אָבוֹת עַל־בָּנִים וְלַבְּ בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם.

משנה מסכת עדויות חיז

23.

Eliyahu's role is already discussed in the Mishna. He will not come to pronounce on the personal status of individuals. Rather, his function is to bring shalom between the generations.

וראה על בנים וגו'. כלומר על החקים והמשפטים ישוה לב אבות עם לב בנים. שלא תהיה עוד מחלוקת ביניהם. ונראה לי דמהכא רגילין לומר דתיק"ו שאמרו בגמרא היא נוטריקון <u>ת</u>שבי יַתרץ קושיות וַאבעיות אע"פ שמשמטותה נ"ל 'תהא קאי' ...

תוספות יום טוב שם

Many commentators have understood this to be in a halachic context - to remove machloket from the halachic system.

מיקו. הראשי תיבות ח'שבי י'תרץ ק'ושיות ו'אבעיות. ובהשקפה ראשונה יש לדקדק, הא זה יהיה הכל אחר ביאת הגואל במהרה בימינו אמן. ולמה יתרץ אליהו הקושיות והאבעיות, הא יעמוד משה רבינו שנתן לנו החורה והמלוה, ולמה לא יתרץ הוא הקושיות והאבעיות? ונראה, דהנה כתוב בספר הדורות בהפלוגתא דרש"י ורבינו תם עם התפילין, דרש"י ז"ל היה משה רבינו בסייעתו, והר"ת לא השגיח על זה, ואמר לו שכבר נתן לנו התורה, ובידינו להורות כפי הוראות שכלינו בהתורה הקדושה.
והנה מי יכול להבחין זאת? באיזה מדה לריך זה העולם להתנהג ביום חינו יודע באיזה מדה לריך זה העולם להתנהג בו. והנה אליהו הוא חי וקיים (תרגום יונתן במדבר כה:ב; זוה"ק ח"ג ריד.) ולא טעם טעם מיתה והוא תמיד בזה העולם. ולכך הוא יפשוע הקושיות ואבעיות, כי הוא יודע באיזה מדה לריך העולם להתנהג. ובזה יובן מה שאמר ר"ת למשה רבינו ע"ה שכבר נתן לנו התורה ובידינו להורות.

קדושת לוי ליקוטים

R. Levi Yitzchak of Berditchev assumes that Mashiach and Techiyat Hametim will occur in the same period. So why should Eliyahu be the one to answer the halachic questions and not Moshe Rabbeinu!? He answers that pask for any generation must be given by someone who is alive in that generation and understands its issues. Eliyah is able to do this since he never died. Moshe will not be able to achieve this, even if he comes back to life!

.... לפי שמשה הודיע ביאת המשיח מפורש בתורה אם יהיה נדחך בקצה השמים, ושב ה' אלהיך, ומל ה' אלהיך וזולת אלה. וכן הודיעם בשם ה' במה שיקדם לפניו וגורמיו ושיבא לפניו איש יכשיר לפניו את העולם <u>והוא אליהו</u>. והודיעם שאותו האיש לא יוסיף ולא יגרע בתורה.

רמב"ם על משנה מסכת עדויות פרק ח משנה ז

In his commentary on the Mishna, the Rambam seems confident that Eliyahu will precede Mashiach.

ָןיֵשׁ מִן הַחֲכָמִים שָׁאוֹמְרִים שֶׁקֹּדֶם בִּיאַת הַמֶּלֶךְּ הַמָּשִׁיחַ, יָבוֹא אֵלַיָּהוּ. וְכָל אֵלּוּ הַדְּבָרִים וְכַיּוֹצֶא בָּהֶן לֹא יֵדַע אָדָם הֵיאַךְּ יִהְיוּ, עַד שֵׁיָּהִיו ...

רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה ב

Although in his Mishne Torah, he seems to be less unequivocal.

G] THE PURPOSE OF THE MESSIANIC ERA

28. **ד** לא נִתְאַוּוּ הַחֲכָמִים וְהַנְּבִיאִים יְמוֹת הַפְּשִׁיחַ. לא כְּדֵי שֶׁיּשְׁלְטוּ עַל כָּל הָעוֹלָם. וְלֹא כְּדֵי שֶׁיּּרְדּוּ בָּעַכּוּ"ם. וְלֹא כְּדֵי שֶׁיּנְשְּאוּ אוֹתָם הָעַמִּים. וְלֹא כְּדֵי לֶאֱכל וְלִשְׁתֹח וְלִשְׁמֹחַ. אֶלֶא כְּדֵי שֶׁיּּהְיוּ פְּנוּיִין בַּתּוֹרָה וְחָכְמָתָהּ. וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם נוֹגֵשׁ וּמְבַטֵּל. כְּדֵי שֶׁיּּזְכּוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. כְּמוֹ שֶׁבֵּאַרְנוּ בְּהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה.

ה וּבְאוֹתוֹ הַזְּמֵן לֹא יִהְיֶה שָׁם לֹא רָעָב וְלֹא מִלְחָמָה. וְלֹא קִנְאָה וְתַּחֲרוּת. שֶׁהַטּוֹבָה תִּהְיֶה מֵשְׁפַּעַת הַרְבֵּה. וְכָל הַמַּעֲדַנִּים מְצוּיִין בֶּעָבָּים מְצוּיִין בֶּעָבָּים הָאָר. וְלֹא יִהְיֶה עֵסֶק כָּל הָעוֹלָם אֶלָּא לָדַעַת אֶת ה' בִּלְבַד. וּלְפִיכָךְ יִהְיוּ יִשְׂרָאֵל חֲכָמִים גְּדוֹלִים וְיוֹדְעִים דְּבָּרִים הַסְּתוּמִים וְנִשְׁיִגוּ דֻעָּת הָאָדָם. שֻׁנֵּאֲמַר וִשִּיה אִיּטִוּ כִּי מַלְאָה הַאָּרְץ דֻעָה אָת ה' בַּמִיִם לַיֵּם מְכַסִים.

רמב"ם הלכות מלכים פרק יב הלכה ד-ו

29. בּ וּמִפְּנֵי זֶה הִתְאַוּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל נְבִיאֵיהֶם וְחַרְמֵיהֶם יְמוֹת הַמֶּלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, כְּדֵי שֶׁיָנוּחוּ מִמַּלְכוּת הָרְשְׁעָה שְׁאֵינָהּ מַנַּחַת לָהֶן לַיְשְׁרָאֵל לַעְסֹק בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְווֹת בַּהֹגֶּן, וְיִמְצְאוּ לָהֶן מֵרְגוֹעַ וְיַרְבּוּ בְּחָרְמָה, כְּדֵי שֻׁיִּוְפּוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְפִי שְׁרָאוֹת בַּהֹגֶּן, וְיִמְצְאוּ לָהֶן מֵרְגוֹעַ וְיַרְבּוּ בְּחָרְמָה, כְּדֵי שֻׁיִּיְכּוּ לְחַיֵּי הָעְרָץ, דַּעָה אָתִּר-הֹ, וְנָאֱמֶת יִּימִיה לּאִגּט"ִין וֹלְא יְבָּה הָאָרֶץ, דַּעָה אָת־-הֹ, וְנָאֱמֶת יִּימִיה לּאִכּה יִשְּׁרָתְ הַבְּעְלְיִה וְנָאָמֶת וּיִתְּחִיּן וְנָבְאָת וֹיִהְשְׁלְּה וּשְׁיִתְיוֹ הָעְּבְּל הָעְם וְיוֹנֶה אוֹתָם דֶּרֶךְ הִי, יְנָבְיא אָת-בְעָה וְנְבָּיא נְּדוֹל הוּא קַרוֹב מִמּשְׁה רַבַּנוּ. וּלְפִיכָּךְ יְלַמֵּד כָּל הָעָם וְיוֹרֶה אוֹתָם דֶּרֶךְ הֹי, וְנָבְיא נְּדוֹל הוּא קַרוֹב מִמִּשְׁה רַבַּנוּ. וּלְפִיכָּךְ יְלַמֵּד כָּל הָעָם וְיוֹרֶה אוֹתָם דֶּרֶךְ הֹי, וְנָבִיא נְדוֹל הוּא קַרוֹב מִמּשְׁה רַבַּנוּ. וּלְפִיכָּךְ יְלַמֵּד כָּל הָעָם וְיוֹרֶה אוֹתָם דֶּרֶךְ הֹי, וְנָבִיא נְּדוֹל הוּא בָּעְחִרוּת הַיָּמִים נְכוֹן יִהְיֶה הֵר בְּתִבּה לְּשָׁמְעוֹ, שֶׁנְּמְר וֹשְׁיתוֹ בּם וְנְבָּית הָּא לְא שְׁהָבְּלְנוֹת הָּמְלְכוֹת תַּחָוֹל לִישְׁרְת הְּצְבִיל וְלָה הָעוֹבְם הָאָרִים הְבִּילְבִים הָאָבְיִים הְעִּבְיִים הְשִׁבְּתוֹ הַמְּלְבִים הָאָב, וֹ הָמוֹנְם הָּאָל שְׁהַמַּלְכוּת הָחִוֹרְנִים הְעָּבְיִם הְנִילְים הָאָלְא שְׁהַמְּלְכוּת הַחָוֹר לִיִשְׁרָב, אַמְרוּ הַבְּבָּע לְבָּשְׁרְב הְעִבְּיִל בְּיִלְים הָבָּשִׁים הָאָל בִיּשְׁרִים הָיִבָּים בְּעִים בְּיִבּים בְּבּילְים בְּבִישְׁה בְּבִּילְים בְּבִּילְישְׁר בְּיִבְיּבְם וְּחָבְּים בְּעִיתְה בָּשְּיתְ הְעִבְּים בְּבִיּים בְּיִבְּיה בְּבְיּבְית הְיּעְיּה שְׁבְּיתְה הָעְיּבְיה לְּהָעּים לְבְּיבְּעְיּבְבּבּוּת הְרְבְּבְּיבְּית הְעְּבְּלְּית הְבְּבְּבְּהְיתְיּבְיתְיה הְנְבְּבְּית הְעְבְּיבְּבְּיבְיה לְּבְּעְבְּיתְיה הָעְנְילְה לְבְיבְּבְיתְיה הָּבְּיתְיה הְנְבְיתְּיהְיבְּבְּבְילְיהְיּבְיתְיּבְּבְּבְיתְיּבְּבְיתְּבְּיבְּיבְּנְיתְּבְּבְיבְּבְּבְּיתְה הְעִיהְית הְּבְּבְּבְּבְּיבְיבְיה הְעִיחוּ הְעִיהְים בְּבְּבְיבְּבְּיבְּי

רמב"ם הלכות תשובה ט:ב

שעבוד מלכיות בלבד.

Rambam emphasizes that the <u>purpose</u> of Mashiach is not to rest or celebrate, but so that we will be able to have the freedom to learn and connect to God. This is in order to merit a stronger connection with God in Olam Haba.

30.

The days of the Messiah will be the time when the kingdom will return to Israel who will return to the Holy Land46. The king who will then reign will have Zion as the capital of his realm. His name will be great and fill the earth to its uttermost bounds⁴⁷. It will be a greater name than that of King Solomon and mightier. The nations will make peace with him, and lands will obey him by reason of his great rectitude and the wonders that will come to light by his means. Any one that rises up against him God will destroy and make him fall into his hand. All verses of scripture testify to his prosperity and our prosperity in him. So far as existing things are concerned there will be no difference whatever between now and then, except that Israel will possess the kingdom. And this is the sense of the Rabbins' statement, אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבר⁴⁸ There is no difference between this world and the Days of the Messiah except the subjugation of the kingdoms alone." In his days there will be both the strong and the weak in their relations to others. But verily in those days the gaining of their livelihood will be so very easy to men that they will do the lightest possible labour and reap great benefit. It is this that is meant by the remark of the Rabbins, "The land of Israel" עתידה ארץ ישראל להוציא גלוסקאות וכלי מילת" will one day produce cakes ready baked, and garments of fine silk." For when one finds a thing easily and without labour, people are in the habit of saying, "So and So found bread ready baked, and a meal ready cooked." And you have a proof of this in the scriptural statement יובני נכר אכריכם וכורמיכם "And the sons of the stranger shall be your husbandmen, and the tillers of your vineyards." This is an indication that seed-time and harvest will exist there [in the land of Israel at the time of the Messiah]. And it was for this reason that the particular Rabbi who made the aforementioned assertion blamed his pupil for not understanding the drift of his remarks, and thinking them to be intended literally. And consequently the reply he gave him was commensurate with the latter's power of comprehension; but it was not the real answer. And the proof that he did not intend it for the truth is seen in the fact that he corroborates his attitude by quoting the verse אל תען כסיל כאולתוי

"Answer not a fool according to his folly." The great benefits that will accrue to us at that epoch will consist in our enjoying rest from the work of subjagating the kingdoms of wickedness, a work which prevents us from the full performance of righteous action. Knowledge will increase, as it is said, 52 הי מלאה הארץ דעה את "For the earth shall be full of the knowledge of God." Discords53 and wars will cease, as it is said, אי ישאו גוי אל גוי חרב⁵⁴ "Nation shall no more lift up sword against nation." Great perfection will appertain to him that lives in those days, and he will be elevatedss through it to the היי העולם חבא "the life of the world to come." But the Messiah will die, and his son and son's son will reign in his stead. God has clearly declared his death in the words, יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט "He shall not fail nor be discouraged, till he have set judgment in the earth." His kingdom will endure a very long time and the lives of men will be long also, because longevity is a consequence of the removal of sorrows and cares. Let not the fact of the duration of his kingdom for thousands of years seem strange to you, for the Sages have said that when a number of good things come together it is not an easy thing for them to separate again. The days of the Messiah are not ardently longed for on account of the plentiful vegetation, and the riches which they will bring in their train, nor in order that we may ride on horses, nor that we may drink to the accompaniment of various kinds of musical instruments, as is thought by those people who are confused in their ideas on such things. No! the prophets and saints wished and ardently desired [the days of the Messiah] because it implies the coming together of the virtuous, with choice deeds of goodness and knowledge, and the justice of the King57, the greatness of his wisdom and his nearness to his Creator, as it is said: "The Lord said unto me, thou art my son; this day have I begotten thee58." And because it implies obedience to all the Laws of Moses, without ennui or disquietude59 or constraint, as it is promised60 in the words, ונתתי יוער איש את רעהו... כי כולם ידעו אותי שותיש את רעהו And they shall teach no" תורתי בלבם¹⁰ והסירותי לב האבן מבשרכם more every man his neighbour and every man his brother saying, Know the Lord; for they shall all know me from the least of them unto the greatest of them." "And I will take away the stony heart from your flesh." And there are many more similar verses on like themes.

It is under conditions like these that one will obtain a firm hold upon the world to come. The final goal is the attaining to the world to come, and it is to it that the effort must be directed. And it is in this sense that the particular sage, gifted with truth looked towards the final goal and

¹²Maimonides Introduction to Perek Helek